

ποικίλας μαρτυρίας τῶν γνωστῶν καὶ φίλων τοῦ Δημητρίου Τζαβέλλα, ἤρχισε νὰ γεννᾶται περίεργον καὶ συγκινητικὸν ζήτημα ταυτότητος, ἐκ τοῦ συνόλου δὲ τῆς ἀποδεικτικῆς οὕτως εἶπειν διαδικασίας, διεξαχθείσης πρὸ τῆς ἀστυνομίας καὶ τῶν συγγενῶν, καὶ τῆς ὁποίας ἐτήρησαν τὸ κοινὸν ἐνήμερον αἱ ἐφημερίδες, πολλοὶ ἐκφράζουσιν ἀκόμη ἀμφιβολίας μήπως ἡ οἰκογένεια ἐπλανήθη ὑπὸ ἐπιδειξίου τινὸς τυχοδιώκτου.

Ὁ λεγόμενος Δημήτριος Τζαβέλλας, ὁ κατάστικτος ἄνθρωπος, τοῦ ὁποίου δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα, φαίνεται ἡλικίας ἐξηκονταπέντε ἐτῶν. Ἐκτὸς τῶν στιγματῶν τῆς ποινῆς φέρει καὶ ἔχνη εὐλογίας εἰς τὸ ἀποτρόπαιον δὲ τῆς γενειώσης μορφῆς του προσθέτει καὶ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς, βλαφθεὶς ὡς λέγεται ἐκ μονομαχίας τοῦ Τζαβέλλα μετὰ τοῦ ὁπλοδιδασκῆλου Μύλλερ. Ἔχει ὄρασιν καὶ μνήμην ἀσθενεστάτην, πάσχει δὲ καὶ ἐκ διανοητικῆς τινος διαταράξεως. Ἔχει λησμονήσῃ σχεδὸν τὴν μητρικὴν του γλῶσσαν καὶ εἶνε σκασιός, ἀπότομος, βάνασος. Τὴν ἐκ 200,000 δρ. περιουσίαν του ἔχει κληροδοτήσει διὰ διαθήκης του εἰς διάφορα φιλανθρωπικὰ καταστήματα, ἄδειται δὲ ὅτι αὐτὸς θέλει νὰποσυρῆ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος. Σήμερον ἀναχωρεῖ εἰς Χαλκίδα ὅπου θὰ παραμείνῃ παρὰ τῷ γαμβρῷ αὐτοῦ κ. Δ. Κριεζῶτη, τελείως πεπεισμένῳ περὶ τῆς ταυτότητός του.



Ο ΚΑΤΑΣΤΙΚΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν πρὸς τιμὴν τοῦ ἐσχάτως ἀποβιώσαντος ποιητοῦ Ἀλφρέδου Τένυσσον.

— Ὁ Τολστόϊ ἐσορᾶζει προσεχῶς τὴν τεσσαρακοστὴν ἐπέτειον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ πρώτου του φιλολογικῆ ἔργου, ἀναλαβούσης τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐορτῆς τῆς ἐν Μόσχῃ «Ἐταιρείας πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ρωσικῶν γραμμάτων». Τὸ πρωτόλειον τοῦ μεγάλου μυθιστοριογράφου εἶνε διήγημα ἐπιγραφόμενον Ἰστορία τῶν παιδικῶν μου χρόνων καὶ δημοσιεύθη ἐν ὑπὸ ἀρχικῶν Α. Ν. (Λέων Νικολάιεβιτς) καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ Τολστόϊ ἦτο ἀκόμη ἀξιωματικὸς τοῦ στρατοῦ τοῦ Καυκάσου, ἄγνωστος καθολοκληρίαν εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον. Τόση ἦτο ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἐν λόγῳ διηγήματος, τὸ ὁποῖον εὐθὺς ἠκολούθησε καὶ δεύτερον ὡς συνέχεια, ὥστε ὁ Δοστογιέφσκις, ἐξόριστος τότε ἐν Σιβηρίᾳ ἔγραφε πρὸς φίλον του ὅτι ἐξ ὧν εἶχε ἀναγνώσει κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν αὐτὰ τὰ δύο διηγήματα τοῦ ἔκαμαν ἐντόπωσιν καὶ ἡρώτα μετὰ περιεργείας τὸ ὄνομα τοῦ μυθιστοριοῦ αὐτοῦ Α. Ν.

— Οἱ ἐκδοταὶ Σαρπαντιεὶ καὶ Φασκὲλ ἔθεσαν εἰς κυκλοφορίαν τὴν ἑκατοστὴν πεντηκοστὴν χιλιάδα τῆς Καταστροφῆς. Τὸ τελευταῖον μυθιστόρημα τοῦ Ζολᾶ θεωρεῖται ὁ μεγαλύτερος ἐκδοτικὸς θρίαμβος τῆς ἐποχῆς.

— Ὁ μᾶς μουσικῶν καὶ φιλολόγων συνελθούσα ἐσχάτως εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Γκουινώ, συνδισκώθησαν περὶ ἀνεγέρσεως μνημείου εἰς τὸν δραματικὸν ποιητὴν Αἰμύλιον Ὠζιέ, τὸ ὁποῖον ἀπεφασίσθη νὰ τοποθετηθῆ εἰς τὸν κήπον τοῦ Παλαιῦ Ροαγιαλ.

— Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Ξαβιέρος Μαρμιέ, τοῦ ὁποίου ἦτο γνωστὸς ὁ πρὸς τὰ παλαιὰ βιβλία ἔρως, ἀφῆκε 1000 φράγκα εἰς τοὺς παλαισιώ-

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα παρὰ τὴν θέσιν Λάκχα Βάβουλα ἐν Πειραιεὶ ἔνθα ὑπάρχει τὸ πλυντήριον τοῦ κ. Στ. Κηροπότη, γινομένων ἐσκαφῶν πρὸς ἀνεγερσιν νέου τοιοῦτου, ἀνευρέθησαν μέρη τεσσάρων ἐπιτυμβίων στηλῶν. Ἐκ τούτων τὸ μὲν πρῶτον εἰκονίζει νεανίαν ἐν χιτῶνι καὶ ἱματίῳ μέχρι τοῦ στήθους· ἐπὶ τοῦ δευτέρου τεμαχίου φέρεται παράστασις γυναικὸς ὀρθίας, μετὰ παιδὸς εἰς τὰ δεξιὰ· τὸ τρίτον εἶνε κιονίσκος κυλινδρικός μετ' ἐπιγραφῆς: «Βύκλεια Ζωπύρωω Θεσσαλονικέως θυγάτηρ» τὸ δὲ τέταρτον τεμάχιον εἶνε τὸ ἄνω μέρος μεγάλης στήλης ἐπιτυμβίου φερουσῆς κεφαλὴν γυναικὸς καλῶς ἐξειργασμένην, μετ' ἰδιορρυθμοῦ κομμώσεως, καὶ τὴν ἐσθῆς ἐπιγραφὴν μεγάλῃσι Ῥωμαϊκοῖς γράμμασι: «Ζωσίμη Ζωήλου Ὁθθεν Φίλωνος Ὁθθεν γυνή». Ταῦτα κατὰ τὰς καθημερινὰς ἐφημερίδας.

Φιλολογικά

Ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος Παρνασσῶς ἐώρτασε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν διὰ φιλολογικῆς ἐσπερίδος τοὺς Ἀργυροῦς Γάμους τοῦ Βασιλέως περισταμένῳ τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ βασιλόπαιδος Νικολάου. Κατ' αὐτὴν ὁ κ. Ἀγγελος Βλάχος ἀπήγγειλε τὸν πανηγυρικόν.

— Ὁ Ἀγγλος καθηγητῆς καὶ δεινὸς ἐλληνιστῆς Οὐάλκερ ἐδημοσίευσεν ἀξιόλογον ᾠδὴν εἰς

λας τῆς ἀριστερῆς ὄχθης τοῦ Σηκουάνα, ἵνα παρακαθῆσιν εἰς συμπόσιον ὅλοι ἡμεῖς μίαν ἡμέραν καὶ ζήσωσιν ὥρας τινὰς ἐν τῇ ἀναμνήσει του, εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν εὐτυχῶν ὥρων τὰς ὁποίας διήλθε μετὰ «τῶν τιμίων αὐτῶν ἐμπόρων», ὡς λέγει ἐν τῇ διαθήκῃ του.

Μουσικά

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐτελέσθη ἐν τῷ Νέῳ Θεάτρῳ πανηγυρικῶς ὁ Ἀβερῶφειος μουσικὸς ἀγὼν ᾠδικῆς καὶ ὀργανικῆς μουσικῆς, ἐπὶ παρουσίᾳ ὀλοκλήρου τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ τῶν ἐν τῷ μὲν ἀνακτόρῳ φιλοξενουμένων ἡγεμονιδῶν. Καὶ τοῦ μὲν ἀγῶνος ὀργανικῆς μουσικῆς μετέσχον αἱ φιλαρμονικαὶ εἰταιρίαι Ἀθηνῶν καὶ Ζακύνθου, τοῦ δὲ τῆς ᾠδικῆς οἱ χοροὶ τῆς Φιλαρμονικῆς Ἀθηνῶν, τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Σπινέλλῃ καὶ τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Διμέντου. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων μουσικῶν τεμαχίων ἢ ἀγωνόδικος ἐπιτροπῆ ἀπένευμε τὸ ἄβραβειὸν τῆς ᾠδικῆς μουσικῆς δρ. 750 εἰς τὸν χορὸν τῆς Φιλαρμονικῆς, τὸ δεύτερον δρ. 400 εἰς τὸν τοῦ κ. Σπινέλλῃ καὶ ἔπεινον μετὰ δρ. 300 εἰς τὸν τοῦ κ. Διμέντου. Τῆς δὲ ὀργανικῆς τὸ γλιθόδραμον βραβεῖον εἰς τὸν μουσικὸν θίασον τῆς Φιλαρμονικῆς Ἀθηνῶν. Ἡ τελευταία αὕτη ἀπεδοκιμάσθη ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, ὅπερ καὶ ζωηρῶς διεμαρτυρήθη ἐκδηλώσαν τὴν ὑπὲρ τοῦ θιασοῦ τῆς Φιλαρμονικῆς Ζακύνθου συμπάθειάν του.

— Τὸ νέον τοῦ μουσικοῦ κόσμου εἶνε ὁ προαγγελθεὶς Φάλσταφ, τὸ λυρικὸν μελόδραμα τοῦ Ἰωσήφ Βέρδη ἐπιστίχων τοῦ Ἀρρίγου Μπόιτο συντεθέν καὶ μέλλον νὰ παρασταθῇ διὰ πρώτην φοράν ἐν τῇ Σκάλα τοῦ Μιλάνου περὶ τὰ μέσα τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου, τῆς θεατρικῆς περιόδου ἀρχομένης ὡς γνωστὸν τὴν 25 Δεκεμβρίου. Ὁ Φάλσταφ εἶνε τρίπρακτος ἀλλ' ἐκάστη τῶν πράξεων διακρίεται εἰς δύο μέρη, χάριν τῆς μεταλλαγῆς τῆς σκητῆς, συντομώτερον δὲ τοῦ Ὁθέλλου θὰ διαρκέσῃ μόλις μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν. Ὁ ἰταλικὸς τίπος προσιώνεται τὰ ἀρίστα περὶ τοῦ νέου ἔργου τοῦ Βέρδη.

— Ὑπὸ τῆς ἐν Παλέρμῳ «Ἐκθέσεως τῶν Ἑρασιτεχνῶν» ἀπενεμήθη εἰς τὸν Ζακύνθιον συνθέτην κ. Ἀγγελὸν Σαλοῦτσην, γωστον καὶ ἐξ ἄλλων αὐτοῦ ἔργων, βραβεῖον δευτέρας τάξεως μετ' ἀργυροῦ μεταλλίου διὰ τὴν Romanza l' Onda, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑποβάλει εἰς τὸν τελευταῖον ἐκεῖ μουσικὸν διαγωνισμόν.

Θεατρικά

Παρεστάθη μετ' ἐπιτυχίας εἰς τὸ Θεάτρον τῆς Πύλης τοῦ Ἀγίου Μαρτίνου νέον δῶμα λίαν πρωτοτύπου ὕψους τῶν Μαυρῶ καὶ Γριζιῆ ἐπιγραφόμενον ὁ Ὀπλοδιδάσκαλος.

— Ὑπὸ τῆς αὐστριακῆς λογοκρισίας ἀπηγορεύθη ἡ ἐξακολούθησις τῶν παραστάσεων εἰς τὸ Τσεχικὸν θέατρον τῆς Πράγας τῆς Τραγωδίας τοῦ Ἀνθρώπου. Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ Οὐγγου Madach, μεγαλοπρεπῆς πορεία διὰ μέσου τῶν διαφόρων ἡλικιῶν τῆς ἀνθρωπότητος, ἐθεωρήθη ὡς ἐνέχον καὶ ὑποτρέφον τάσεις ἐπανστασιακὰς κινδυνώδεις, προπάντων εἰς τὴν πράξιν ἣτις διεξάγεται κατὰ τὴν γαλλικὴν Ἐπανστασίαν. Τὸ κοινὸν ἐχειροκρότησε φρενητιωδῶς τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ὁ συγγραφεὺς θέτει εἰς τὸ στόμα τοῦ Δαντῶν καὶ τοῦ Ροβεσπιέρου καὶ ἐξεμάνη κυριολεκτικῶς ὅταν ἡ ὀρχήστρα μετὰ τοῦ χοροῦ ἀνέκρουσε τὴν *Μασσαλιώτιδα*. Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν σκανδάλων τού-

των τὸ δῶμα τὸ ὁποῖον ἐπαίχθη δεκαπεντάκις ἐν Βιέννῃ ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Ἐκθέσεως, ἐν Πράγᾳ ἀπηγορεύθη.

— Μετὰ τὴν Δοῦζε, τὴν διάσημον ἰταλίδα τραγωδῶν, ἐπεσκέφθη τὴν Βιέννην καὶ δίδει παραστάσεις ἡ Σάρα Βερνάο. Αἱ βιενναῖαι ἐφημερίδες γέμουσι κρίσεων καὶ συζητήσεων περὶ τοῦ ποῖα τῶν δύο εἶνε ἀνωτέρα.

— Ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν ἐν Ἀθήναις θιάσων, εἰς τὸν μὲν πρωταγωνιστοῦσης τῆς Κας Παρασκευοπούλου εἰς τὸν δὲ τῆς Δδος Βερῶννη παρεστάθη τελευταῖον ἡ Μερόπη τοῦ κ. Δ. Βερναρόδου, παρασταμένου κατὰ τὴν παράστασιν καὶ τοῦ ποιητοῦ, παρεπιδημοῦντος κατὰ τύχην ἐν Ἀθήναις. Ἀμφοτέραι αἱ ἐσπερίδες ἦσαν ἐνδιαφέρουσαι καὶ προύκαλεσαν πληθὺν κρίσεων καὶ σχολίων.

ἘΦΕΥΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ

Τροχιόδρομος καταβρεκτῆρ.

Ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν παριστᾷ μηχανήμα πρὸς καθάρεσιν τῶν ὁδῶν τοῦ ὁποῖου ἀνάλογον ἠδύνατο ἴσως νὰ τεθῇ καὶ παρ' ἡμῶν εἰς χρῆσιν. Τὸ μηχανήμα τοῦτο ἔξωθεν μὲν ἔχει τὴν μορφήν ἀμάξης τροχιοδρόμου ἠλεκτροκινήτου, ὡς εἶνε οἱ λειτουργοῦντες ἐν Β. Ἀμερικῇ. Τοῦτο ὅμως γίνεται μόνον διὰ νὰ μὴ τρομάζωσιν οἱ ἵπποι τῶν ἀμαξῶν οἱ ὁποῖοι εἶνε συνηθισμένοι εἰς τὴν τοιαύτην θέαν. Ἀλλὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς δὴθεν ἀμάξης εἶνε ἐλόκληρον σιδηροῦν βυτίον πλήρες ὕδατος. Μακρὸς διάτρητος σωλὴν ἐν εἴδει βραχίονος ἐκτεινόμενος ὑπὸ τὴν ἀμάξην καὶ καταλήλως κινούμενος ὑπὸ τοῦ ὀδηγοῦ, καταβρέχει δαψιλῶς καὶ ἐν τάξει τὴν ὁδόν, χωρὶς νὰ ἐμποδίσῃ τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἀμαξῶν, διότι εὐχερῶς ἀνυψοῦται καὶ μετατοπίζεται, δι' ἀπλῆς δὲ στρόφιγγος κλείεται καὶ ἡ τοῦ ὕδατος ροή. Ἄλλως δὲ ὁ ἠλεκτροκίνητος καταβρεκτῆρ λειτουργεῖ καθ' ὥρας δὲν ὑπάρχει κίνησις μεγάλη εἰς τὰς ὁδοὺς. Παρ' ἡμῶν δὲν ἐτέθη ὁ ἠλεκτριμὸς πρὸς κίνησιν τῶν τροχιοδρόμων, ἀλλὰ καὶ δι' ἵππων συρόμενος δύναται βεβαίως νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν καταβρεκτῆρ διὰ τὰς ὁδοὺς ἐκεῖνας, αἵτινες εἶνε ἤδη ἐστρωμένοι διὰ ῥάβδων ἵπποσιδηροδρόμου.

